

Sygn. akt I C 594/16 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Monika Mastalerz – Szczepanek
Protokolant:	st. sekr. sądowy Wioletta Przybylska

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2017 r. w Lidzbarku Warmińskim na rozprawie

sprawy z powództwa H. (...)z siedzibą w K.

przeciwko M. Z.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Monika Mastalerz - Szczepanek

Sygn. akt I C 594/16 upr.

UZASADNIENIE

wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim z dnia 12 stycznia 2017 r.

Pozwem, który został wniesiony do Sądu w dniu 15 września 2015 r. H. (...) z siedzibą w K. wniósł o zasądzenie kwoty 2392,99 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia następnego po dniu wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Pozew k. 2-4).

Na rozprawę wyznaczoną na dzień 24 listopada 2016 r. nikt się nie stawił. Pozwana została prawidłowo wezwana na adres aktualnego stałego pobytu, wskazany w systemie PESEL2-SAD. Tą samą przesyłką przesłano pozwanej odpis pozwu z załącznikami i z pouczeniem (wezwanie powtórnie awizowane zostało pozostawione w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia). Na rozprawę wyznaczoną na dzień 12 stycznia 2017 r. nikt się nie stawił. Pozwana została prawidłowo zawiadomiona o terminie rozprawy na tożsamy, aktualny adres stałego pobytu (zawiadomienie powtórnie awizowane zostało pozostawione w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia). Oprócz tego zawiadomienie o tym terminie wysłano także na adres wskazany w pozwie – nieaktualny, poprzedni (zawiadomienie powtórnie awizowane powróciło z adnotacją: „zwrot nie podjęto w terminie”). Pozwana nie zajęła stanowiska w sprawie i nie żądała przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności.

Zwrotne potwierdzenia odbioru k. 30, k. 36, k. 37, protokół rozprawy - k. 31, k. 35.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 października 2010 r. (...) Sp. z o.o. wystawiła fakturę VAT na kwotę 152,50 zł, wzywając M. Z. Sklep (...) ul. (...) (...)L.do jej zapłaty.

Dowód: duplikat faktury VAT - k. 10.

W dniu 6 listopada 2010 r. (...) Sp. z o.o. wystawiła fakturę VAT na kwotę 175,80 zł, wzywając M. Z. Sklep (...) ul. (...), (...)L.do jej zapłaty.

Dowód: duplikat faktury VAT - k. 10.

W dniu 6 stycznia 2011 r. (...) Sp. z o.o. obciążyło M. Z. Sklep (...) ul. (...), (...)L.kwotą 2036,89 zł w związku z niedotrzymaniem warunków zawartej na czas określony umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, z płatnością do 27 stycznia 2011 r.

Dowód: nota obciążeniowa k. 12.

Pismem z dnia 27 października 2014 r. e. (...)S.A. wysłała M. Z. Sklep (...) na adres ul. (...), (...) L., zawiadomienie o cesji wierzytelności, w którym poinformowała, że zgodnie z dyspozycją art. 512 k.c. w zw. z art. 509 k.c. dokonane zostało przeniesienie wierzytelności z tyt. Usług (...) S.A. na rzecz H. (...) z siedzibą : ul. (...), (...) K.. Wysokość przeniesionej wierzytelności wynosić miała na dzień 27 października 2014 r. 2527,34 zł. W piśmie wskazano ponadto numer rachunku, na który miała zostać wpłacona zaległa kwota.

Dowód: zawiadomienie o cesji wierzytelności k. 9.

Pismem z dnia 27 października 2014 r. e. (...)S.A. zwróciła się do M. Z. Sklep (...) przy ul. (...), (...) L., z przedsądowym wezwaniem do zapłaty na rzecz H. (...)całości zadłużenia, tj. kwoty 2527,34 zł w tym odsetki na kwotę 167,03 zł, w terminie 5 dni od daty otrzymania wezwania na wskazany rachunek.

Dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty k. 8.

Pismem z dnia 28 maja 2015 r. M. Z. Sklep (...) ul. (...), (...) L., została zawiadomiona przez Dyrektora D. (...)o tym, że zobowiązanie wynikające z nieopłacenia dokumentów księgowych (wykaz na odwrocie pisma) zostało zgodnie z art. 509 i następnymi kodeksu cywilnego, przeniesione w dniu 21 października 2014 r. z poprzedniego wierzyciela na rzecz H. (...). W piśmie wskazano także, iż z dniem 1 kwietnia 2015 r. wygasło pełnomocnictwo E. (...)do reprezentowania wierzyciela, a obecnym reprezentantem H. (...)jest K. (...)spółka z o.o. W piśmie wskazano, iż wysokość zadłużenia na dzień 28 maja 2015 r. wynosi 2546,63 zł i numer rachunku spłat.

Dowód: zawiadomienie i wykaz k. 6 – 7.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 339 § 2 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że obowiązek udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.) stwarza art. 6 k.c. (ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne) i jako podstawowy przepis w tym przedmiocie, stosowany w postępowaniu sądowym, pozostaje w ścisłym związku i tłumaczony jest w powiązaniu z przepisami kodeksu postępowania cywilnego, normującymi reguły dowodzenia. W procesie cywilnym strony mają obowiązek twierdzenia i dowodzenia tych wszystkich okoliczności (faktów), które stosownie do art. 227 k.p.c. mogą być przedmiotem dowodu. Niewątpliwie

pierwszoplanowo należą do nich - w sprawach o zapłatę - fakt zawarcia umowy oraz wysokość i w konsekwencji obowiązek zapłaty kwot wynikających z wystawionych faktur.

W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie nie można było przyjąć za prawdziwe twierdzenia powoda zawarte w pozwie, albowiem budzą one uzasadnione wątpliwości.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, iż nota obciążeniowa i faktury VAT, nie dowodzą istnieniu zobowiązania ze strony pozwanej. Trudno bez załączonej umowy określić jakie strony łączyły warunki umowy, o których mowa w nocie obciążeniowej. Na marginesie zaznaczyć należy, iż kopie tych dokumentów, nie zostały poświadczone za zgodność z oryginałem. Dlatego przedmiotowe faktury VAT i nota obciążeniowa potwierdzają jedynie, iż M. Z. Sklep (...) ul (...), (...) L., została wezwana do zapłaty wskazanych tam kwot. W tym miejscu też należy podkreślić, iż przedmiotowe faktury VAT, nota obciążeniowa oraz inne kopie dokumentów załączonych do akt sprawy, w każdym przypadku dotyczą M. Z. Sklep (...) pod adresem, który nigdy nie był adresem zamieszkania pozwanej, na co wskazują dane z systemu PESEL2-SAD dotyczące pozwanej, dołączone do akt sprawy. Budzi zatem poważne wątpliwości z kim konkretnie (...) Sp. z o.o. zawarła umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, co więcej czy wysyłane do M. Z. dokumenty, były zgodne z adresem wskazanym w umowie, a zatem czy można było uznać je za doręczone tej osobie prawidłowo. Tego nie sposób ustalić bez zapoznania się z treścią umowy, a żaden z dowodów, czy też twierdzeń powoda, nie dowodzi temu, że korespondencja do M. Z. była wysyłana na prawidłowy adres.

Po wtóre, w zawiadomieniu o cesji wierzytelności, poinformowano dnia 27 października 2014 r., że dokonane zostało przeniesienie wierzytelności z tytułu (...) S.A. na rzecz H. (...)w K., natomiast w żaden sposób strona powodowa nie wykazała, jakie rolę odgrywa w niniejszej sprawie spółka akcyjna (...), w sytuacji kiedy nota obciążeniowa i faktury VAT dotyczą (...) sp. z o.o. Nie został wykazany stosunek prawny, jaki miałyby ewentualnie łączyć te dwie spółki. Nadto zawiadomienie o cesji wierzytelności i przedsądowe wezwanie do zapłaty również z dnia 27 października 2014 r., nie zostały poświadczone za zgodność z oryginałem. Dopiero zawiadomienie z dnia 28 maja 2015 r. (k. 6) dotyczące informacji o przeniesieniu wierzytelności z poprzedniego wierzyciela (bez wskazania, kto nim jest konkretnie) na rzecz H. (...)w K., zostało potwierdzone za zgodność z oryginałem, choć budzi wątpliwości, gdyż z treści pisma nie wynika kto był poprzednim wierzycielem.

W odniesieniu do wyżej opisanych okoliczności, przy braku załączenia do niniejszej sprawy umowy cesji wierzytelności, zdaniem Sądu, nie można było uznać, by powód ma legitymację czynną w tym postępowaniu. W sytuacji zaś tak wielu pojawiających się wątpliwości, nie sposób uznać za prawdziwe twierdzenia powoda zawarte w pozwie, w których na dowód istnienia legitymacji czynnej powoda odwołuje się jedynie do zawiadomienia o cesji wierzytelności, które zostało wysłane do M. Z. na adres, który z niczego nie wynika i z którego to zawiadomienia nie wynika, kto był poprzednim wierzycielem. Ponadto brak wyjaśnienia ewentualnego następstwa prawnego pomiędzy (...) Sp. z o.o. a (...) S.A., nie tyle poddaje w poważną wątpliwość, czy H. (...) z siedzibą w K. jest uprawnionym do roszczenia określonego w pozwie o zapłatę, ale wykazuje brak legitymacji czynnej powoda.

Dlatego, z uwagi na brak legitymacji czynnej powoda, Sąd oddalił powództwo.

Na marginesie należy zwrócić uwagę, iż powód był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, który będąc zawiadomiony o terminie rozprawy, znając zasadę onus probandi, określoną w art. 6 k.c., z której wynika, iż ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, chcąc dowodzić swoim racjom, nie złożył dodatkowych dowodów.

Mając na względzie dyspozycję art. 98 § 1 k.p.c i to, iż przegrywającą w niniejszej sprawie jest strona powodowa, przy braku wniosku ze strony pozwanej o zwrot kosztów procesu, brak było podstaw do zawierania rozstrzygnięcia w wyroku w tym zakresie.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

SSR Monika Mastalerz – Szczepanek